

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8C/89/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205245
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8814205245.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: DPS financial consulting, s.r.o., Mikovíniho 10, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného: advoconsulting, s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428, proti odporcovi: X. O., K.. XX.XX.XXXX, I. O. I. XXX, zastúpený: Q. Z., K.. XX.XX.XXXX, Q.. O. XXXX/X, B. K. I., o zaplatenie sumy 398,33 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 398,33 eur spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 70,57 eur, spolu s 5,00 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 398,33 eur od 28.09.2013 do zaplatenia a trovy konania. Vo svojom návrhu uviedol, že svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 uzavretej medzi spoločnosťou W. W., U..W.. ako postupcom a navrhovateľom, ako postupníkom. W. W. ako právny predchodca navrhovateľa uzatvorila s odporcom Zmluvu o bežnom účte, v znení jej dodatkov, ktorej predmetom bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie Povoleného prečerpania v prospech odporcu. Touto zmluvou sa odporca, okrem iného, zaviazal aj dodržiavať Všeobecné obchodné podmienky W. W. účinné od 01.08.2002 a Obchodné podmienky W. W.K. pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007. Odporca prekročením rámca povoleného prečerpania porušil Obchodné podmienky W. W., čím v zmysle Obchodných podmienok vznikla W. W. voči odporcovi pohľadávka z nepovoleného prečerpania. Nakoľko odporca pohľadávku z nepovoleného prečerpania v súlade s obchodnými podmienkami neuhradil, W. W. odporcovi poskytnuté povolené prečerpanie v súlade s ustanoveniami Obchodných podmienok zastavila. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola W. W. navrhovateľovi postúpená pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte odporcu, ktorá ku dňu postúpenia pozostávala z istiny vo výške 398,33 eur spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 70,57 eur. Navrhovateľ, ako nový vlastníak predmetnej pohľadávky, výzvou zo dňa 21.11.2013 vyzval odporcu na jej zaplatenie. Odporca ani po výzve navrhovateľa do dňa podania návrhu neuhradil.

Podaním zo dňa 27.07.2015 navrhovateľ zobral svoj návrh v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny, za obdobie od 01.01.2015 do zaplatenia späť. Na základe uvedeného preto súd uznesením č. k. 8C/89/2014-41 zo dňa 14.10.2015 konania v tejto časti zastavil.

Odporca potvrdil, že mal vedený účet v W. a je aj pravdou, že prekročil limit na tomto účte.

Zástupkyňa odporcu uviedla, že odporca je invalidný dôchodca umiestnený v zariadení sociálnych služieb s príjmom 350,20 eur. Súčasné dlhy odporcu momentálne prekračujú jeho príjmy a preto nie je schopný predmetný záväzok uhradiť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to návrhom na začatie konania, Zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty, Zmluvou o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, Zmluvou o bežnom účte, Zmluvou o kontokorentnom účte, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou na zaplatenie zo dňa 21.11.2013, písomným vyjadrením navrhovateľa, Výpisom z účtu odporcu, odstúpením od zmluvy zo dňa 23.07.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami, výsluchom odporcu, a zistil tento skutkový stav veci:

Zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 01.12.2004 vyplýva, že predmetom tejto zmluvy uzavretej medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom bolo zriadenie účtu Bankou pre majiteľa účtu. Zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami.

Predmetom zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 31.03.2005 bolo poskytnutie kontokorentného úveru odporcovi s výškou úverového rámca 12.000 Sk s úrokovou sadzbou 10,65 % ročne (premenlivá).

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE a prílohy č. 1 k nej vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa postúpil navrhovateľovi pohľadávku voči odporcovi. Na základe uvedeného mal súd za to, že navrhovateľ má v tomto konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

Oznámením o postúpení pohľadávky W. W. oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky voči nemu na navrhovateľa, konkrétne vo výške 468,90 eur s prísl.

Listom zo dňa 23.07.2011 W. W. U..W., oznámila odporcovi, že s účinnosťou od doručenia tohto podania odstupuje od zmluvy o kontokorentnom úvere. Odstúpenie bolo odporcovi doručené dňa 26.07.2011.

V zmysle bodu 7.6. VOP, ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta (uvedených v bodu 7.6.1), banka je oprávnená vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva 15 deň odo dňa jej doručenia klientovi.

V zmysle bodu 10.3. VOP, pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní a to aj vtedy ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy s dodatkom, ako aj Všeobecnými podmienkami bol daný navrhovateľom bez možnosti odporcu privodiť akúkoľvek zmenu.

Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný predchodcom navrhovateľa bez možnosti odporcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že predchodca navrhovateľa a odporca ako dlžník uzavreli dňa 01.12.2004 zmluvu o bežnom účte a dňa 31.03.2005 zmluvu o kontokorentnom úvere. V zmysle zmluvy o kontokorentnom úvere W. W. U..W., ako veriteľ poskytol dlžníkovi úverový rámec vo výške 12.000 Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať v minimálnych mesačných splátkach, ktorých výška a splatnosť nie je v zmluve uvedená, nie je v nej uvedená ani konečná splatnosť úveru.

Keďže nastali podmienky predpokladané v obchodných podmienkach tým, že dlžník podstatne porušil zmluvu, navrhovateľ dňa 23.07.2011 od zmluvy odstúpil a zároveň žiadal o okamžité vrátenie celého zostatku úveru. Účinnosť odstúpenia od zmluvy nastala dňa 26.07.2011 (podľa bodu 7.6.1. VOP v spojitosti s bodom 10.3. VOP).

Podľa Občianskeho zákonníka v prípade odstúpenia od zmluvy sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ).

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

Predmetná vec sa týka aj práva európskej únie (smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; ďalej „smernica“). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je pomerne náročné na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Je však potrebné uviesť, že ak sa neberie do úvahy výber sumy úveru a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

Na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.11.2013 sp.zn. 6Co/2/2013, prípadne na ďalšie rozhodnutia, v ktorých bola použitá na účely posúdenia dôsledkov odstúpenia od zmluvy v úverovom právnom vzťahu právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku napr. sp. zn. 6Co 81/2012, 6Co 113/2010, 6Co 218/2012, 6Co 224/2012. Ústavný súd takýto postup neoznačil za ústavne nekonformný

(napr. vec I. ÚS 402/2013), pričom išlo o zásadnú právnu otázku s dopadom na výsledok súdneho sporu (dualistická právna úprava odstúpenia a premlčania).

Dodávateľ, ktorý naformuloval štandardnú typovú zmluvu, dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. výpoveď, strata výhody splátok).

Súd nijako nepopiera úver ako absolútny obchod a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka. Prednosť však majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (predtým porov. § 23a zákona č. 634/1992 Z.z., ktorý za spotrebiteľskú zmluvu označil explicitne aj zmluvu podľa Obchodného zákonníka).

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti tomuto zákonu (rozumej Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ).

Odstúpenie od úverovej zmluvy má účinky ex tunc, teda späťne ku dňu uzavretia zmluvy, úverová zmluva sa tak od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je tak povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

Navrhovateľovi by teda aj v tomto prípade vznikol nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného záväzkového vzťahu s odporcami.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

Premičanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premičania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premičacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premičania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Vzhľadom na to, že podľa názoru súdu navrhovateľovi vznikol iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd určil, že navrhovateľovi ku dňu odstúpenia od zmluvy vznikol tento nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľovi od 26.07.2011 bolo známe že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Teda odo dňa nasledujúceho po tomto dni, teda dňom 27.07.2011 mu začala plynúť dvojročná subjektívna premičacia doba na uplatnenie svojho nároku súdnou cestou a táto uplynula dňa 27.07.2013.

Navrhovateľ podal žalobný návrh na súde až dňa 12.06.2014, teda po uplynutí zákonnej subjektívnej premičacej doby, pričom súd z úradnej moci na premičanie prihliadal. Keďže premičacia doba uplynula a nárok navrhovateľa je premičaný, súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci bol odporca v plnom rozsahu úspešný. Keďže si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.